

DRUHÁ DEKLINACE SUBSTANTIV (předn. č. 3)

- řadí se do ní substantiva **maskulina a neutra**

- koncovka nominativu singuláru **-us, -er** (maskulina), **-um** (neutra),

- koncovka genitivu singuláru **pro všechny rody -i**

- substantiva s koncovkou -us jsou **většinou maskulina**, ale **existují výjimky - feminina**:
názvy bytostí ženských, stromů, zemí, ostrovů, měst:

laurus, i, **f.** – vavřín (laureát)

populus, i, **f.** – topol X populus, i, m – lid, národ

Aegyptus, i, **f.** – Egypt

Corinthus, i, **f.** – Korint

Rhodus, i, **f.** – Rhodos

2. deklinace

Určení

servus, servī, **m.**

puer, puerī, **m.** / ager, **agri, m.**

verbum, verbī, **n.**

singulár

nominativ	serv- us (otrok)	puer (chlapec)	verb- um (slovo)
genitiv	serv- ī	puer- ī	verb- ī
dativ	serv- ō	puer- ō	verb- ō
akuzativ	serv- um	puer- um	verb- um
vokativ	serv- e	puer	verb- um
ablativ	serv- ō	puer- ō	verb- ō

plurál

nominativ	serv- ī	puer- ī	verb- a
genitiv	serv- ōrum	puer- ōrum	verb- ōrum
dativ	serv- īs	puer- īs	verb- īs
akuzativ	serv- ōs	puer- ōs	verb- a
vokativ	serv- ī	puer- ī	verb- a
ablativ	serv- īs	puer- īs	verb- īs

Poznámky ke druhé deklinaci:

- Pro feminina a maskulina platí, že vokativ je stejný jako nominativ, jedinou výjimkou jsou substantiva 2. deklinace zakončená v nominativu singuláru na *-us* (vzor *servus*) – **serve!**
- Pro **neutra** platí, že **nominativ, akuzativ a vokativ jsou vždy stejné v sg., v pl.**
- Pro všechna substantiva platí, že **dativ a ablativ jsou v plurálu vždy stejné.**
- Podle vzorů *servus*, *puer*, *ager*, *verbum* se skloňují i mužské a střední tvary **adjektiv** (přídavných jmen) a **přivlastňovacích zájmen** zakončených v nominativu ženského rodu na *-a*:

Př.: *servus bonus* – dobrý otrok, *verbum bonum* – dobré slovo, *vicinus meus* – můj soused

Odchytky od koncovek vzorů

- Vlastní jména zakončená v nominativu singuláru na *-ius* a substantiva *filius* a *genius* mají ve vokativu singuláru koncovku *-ī* (namísto pravidelné koncovky *-ie*), např. *Vergilī!*, *Horāī!*, *filī!*.
- Často užívané slovo *DEUS* se skloňuje obvykle jinak – jednak vok. sg. oslovujeme bože – **deus!** (bez změny, tj. nikoli ~~dee~~), jednak se objevují tvary nom. pl. : **deī, diī i dí,** dativ a ablativ pl. **deīs, diīs i dīs.**
- Další často užívané slovo *VULGUS* - lid je NEUTRUM, používá se jen v singuláru a má jen 4 pády: **nom., ak. a vokativ je vulgus a ablativn vulgó.** Jiné tvary toto slovo nemá.
- Vokativ spojení slov *filius meus* je **mí filí! / mí Filí!** - můj synu (tj. nikoli ~~mé filié~~).

Vazby místních jmen

Vlastní jména měst a malých ostrovů **se nepojí s předložkami**; směr či polohu vyjadřují **prostými pády**.

směr „kam“

Pojí se **s akuzativem**

Příklad: *Carthāginem, Dēlum, Athēnās venērunt.* (Přišli do Karthágu, na Délos, do Athén.)

směr „odkud“

Pojí se **s ablativem**

Příklad: *Carthāgine, Dēlō, Athēnīs revertit.* (Vrátil se z Karthágu, z Délu, z Athén.)

poloha „kde“

U jmen v singuláru 1. a 2. deklinace se uplatňuje genitiv, u ostatních názvů zase ablativ.

Příklad s genitivem: *Dēlī et Rōmae habitant.* (Bydlí na Délu a v Římě.)

Příklad s ablativem: *Carthāgine et Athēnīs habitant.* (Bydlí v Karthágu a Aténách.)